

10 січня 1996 р.

Шановний Пане Ломанджіно:

З великою приємністю звертаємося до Вас і хочемо висловити велике захоплення та подяку за справу, яку Ви робите. Події в Гарабандалі і ознайомлення з ними дуже змінили наше життя. І ми сподіваємося, що якнайбільша популяризація знань про Гарабандал допоможе змінити світ.

З нашого боку ми хочемо розповісти нашу історію і **причетність до Гарабандалу** і наперед висловлюємо подяку, якщо Ви помістите нашу статтю і фотографії на сторінках Вашого журналу. Це ми неодноразово відчуваємо, коли розповідаємо нашу історію і бачимо як люди повертаються до Бога.

Бід Панства Олени та Михайла Рожелюків ми отримали відеокасету про Гарабандал в українській мові, яку передали в Україну до найближчих друзів, що старатимуться організувати її перегляд серед якомога більшого числа людей. У свою чергу, під час нашої передбачуваної на майбутнє поїздки в Україну влітку цього року, ми плануємо організувати перегляд цього фільму по одному з каналів українського телебачення. Якщо це вдасться, то ми обов'язково повідомимо Вас і передамо матеріали. Будемо сподіватися.

З великою пошаною до Вас,
Оленка та Богдан Грабовецькі
Торонто, Канада

Дитя, що мало не жити

Наша, сповнена тривог, відчаю і надій, історія відбулась весною 1995 року. Під дбайливою контролюємою кваліфікованими медиками одного з найбільш відомих шпиталів Торонто минав 8-й місяць вагітності моєї дружини – Оленки. Раптом, ультразвукова діагностика виявила серйозні порушення в розвитку зародка: надмірно мала вага (4 фунти) і недостатній ріст. На запитання, про можливості медицини змінити ситуацію в напрямку на покращання, лікуючий доктор відповів, що “медичними засобами уже нічого не можна поправити” і треба чекати на кінцевий результат.

Так співпало, що саме в цей час проблеми з зубами Оленки припадково зумовили наше знайомство з дентистом Михайлом Рожелюком. Д-р Рожелюк поміж іншими розповів свою історію, пов’язану з дивовижним одужанням після серйозної автомобільної катастрофи (докладніше див: **Garabandal**, 1995, January-March, p.6-9 або **Відновлене Життя** на цих сторінках). Від нього ми вперше дізналися про **Гарабандал** та пов’язані з ним чуда, про **Кончіту Гонзалес**, про **Джозефа Ломанджіно** та інших, хто відчув на собі неземну силу Божої Матері, а також про **отця Піо**. Ми були вряжені дивним зціленням Михайла Рожелюка, якого після 8-ми років безжалісної недуги, вратувала не інакше, як Божа сила. Тоді ми ще не підозрювали, що зовсім швидко доля нас знову з’єднає з Гарабандалом через посередництво Д-ра Рожелюка.

Так буквально, через тиждень-два після знайомства ми дізналися несподівані результати медичних тестів. Їх повторили 7 разів і вони були безжалісні: дитина майже не набирала ваги, **була закоротка в рості й кінцівках**. У відчай ми звернулись до Д-ра Рожелюка. Того ж дня подружжя Рожелюків, Галі та Михайло, приїхали до нашого дому. З собою вони привезли фільм про Гарабандал, який ми разом

оглянули, а також освячені доторком Божої Матері речі з Гарабандалу, деякі з яких були нам подаровані. Ми довго розмовляли з ними, і Д-р Рожелюк торкнувся своїм медальйоном до Оленки. Пізніше Михайло розповідав, що під час цього доторку він відчув як гарячими ставали його долоня і медальйон, хоча Оленка нічого особливого у той час не відчувала. Але після цієї зустрічі наступні ночі, на відміну від попередніх, стали спокійними. І тяжко було повірити, що після великих нервових потрясінь, постійного страху, безсоння, тривог, Оленка раптом відчула абсолютний, блаженний, непояснимий спокій і віру.

6 травня 1995 р. став днем очікуваної надії. Ввечері, перед 7 год., почалися роди. Вони були нелегкі, про що свідчить, що їх приймало семеро осіб медичного та допоміжного персоналу. Хоча і була, признаємося, надія на чудо, все-таки результати медичних тестів не позбавляли нас переживань, а для Оленки – перемножених ще на сильні родові болі. Був момент, коли дитятко задихалося, бо сили Оленки були виснажені. Будучи присутній при цьому, я лише подумки молився за здоров'я і життя дружини та новонародженого, вперто пам'ятаючи про результати тестів на ультразвукі.

Нашому здивуванню і радості не було меж. Хлопчик народився вагою рівно 7 фунтів і на зріст мав 56 сантиметрів. На запитання про пояснення цього факту, який суперечив численним медичним дослідам, лікуючий доктор розвела руками. Це сталося, повторюю, 6 травня 1995 р. Цей день, за східно-християнським календарем, є Днем св. Юрія. То й для нас, щасливих батьків, не було сумніву, щоб назвати нашого сина Юрієм.

Така наша історія. До цього можна лише додати, що 10 вересня 1995 р., в церкві свв. Петра і Павла (в Скарборо) відбувся обряд хрещення нашого синочка. Отець Тарас Дусановський, який хрестив малого Юрчика, не втримався сказати, що це були одні з найкращих в його священицькій практиці хрестин. А хресним батьком Юрчика став, очевидно, Д-р Михайло Рожелюк, якому наша родина зобов'язана збереженням сімейного щастя через получення з чудотвором з Гарабандалу.

Тепер ми часто думаємо, хто у нашому житті зумовив такі ніби випадковості, що серед багатьох дентистів у Торонті, ми звернулися саме до Михайла Рожелюка..? Чому він випадково, відразу при першій нашій зустрічі, ще не знаючи нас, розповів про своє зцілення..? І чому так сталося, що незадовго і ми стали причетними до чудотворних дій, що відбуваються в Гарабандалі..? Про це знає тільки один Бог.

Богдан Грабовецький (Торонто, Канада)

